

най че изложението на пътуването има първият и трети
от и втори във времето императорският посланик от изложението
издаден со всички изложени слогове си от този към първата
изложена императорска грамота от 1622 г. че още първи изложени
изложени са изложени във времето на изложението на първата

изложението на първата изложението на изложението от първата

Стари пътувания пръзъ България.

I. Князъ Христофоръ Збараки.

Въ Лъвовската публична библиотека, която се нарича библиотека на Осолински и която съдържа неизчерпаемо богатство от ръкописни материали, намѣрихме, помежду другите, и краткото изложение на едно пътуване до Цариградъ, прѣдприето пръзъ 1621—1622 г. отъ княза Христофоръ Збараки, който билъ пратеникъ отъ страна на полския кралъ Сигизмунда III до султанъ Мустафа.

Ръкописътъ носи № 200 и на стр. 271—312 и 363—373 се описва това пратеничество подъ следния насловъ: „Релация за великото пратеничество на прѣсвѣтлия князъ Христофоръ Збараки, описано във видъ на дневникъ, а представено на Н. Величество пръзъ 1662 г.“ Въ това пътно описание не срѣщаме никакви интересни свѣдѣния за България; прѣсвѣтлиятъ князъ говори само, че пристигналъ въ Цариградъ, за да свърже миръ съ турците, като не споменува дори и пътя, по който е пристигналъ въ турската столица. Обаче отъ други извори, които се отнасятъ до сѫщото това пратеничество, и за които ще говоримъ поб-долу, ние се научуваме, че князъ Христофоръ Збараки е минжалъ по пъти, по който прѣди и послѣ него сѫ прѣминували много-бройни пратеници на полския кралъ въ Цариградъ, а именно пръзъ прохода Надиръ-Дервентъ, който съединява Провадия съ Айтосъ.

Пратеникътъ описва само очароването, което му направила султановата столнина, както и гостуваньето си у везира и у разни паши. Къмъ свѣршъка на описанието му се срѣщатъ и многообразни писма отъ разни турски паши и отъ полския кралъ, за настъ съвсѣмъ без-интересни.

Свѣдѣния за сѫщото това пътуване на князъ Збараки ние пайдохме въ сѫщата библиотека въ единъ другъ ръкописъ, писанъ въ 17 гѣкъ, който е забѣлѣженъ подъ № 226, на стр. 522—554, и носи слѣдното заглавие: „За управлението на Турската държава, релация отъ прѣсвѣтлия князъ Збараки, пратеникъ пръзъ господната 1622 г.“ Тукъ се говори обширно за военниятъ сили на Турската държава, за яничарите и за спахните, които се наричатъ *ordines militiae*, и изобщо за вѫтрѣшното положение на Турция.